

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA A II A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA NR.4301

Sedința publică din data de 3 noiembrie 2011

Președinte
Judecător
Judecător
Grefier

Pe rol, judecarea recursului declarat de reclamanta SC SRL
Bosanci - pîn administrator, împotriva sentinței nr. din 23 iunie
2011 pronunțată de Tribunalul Suceava - secția comercială, de contencios administrativ și
fiscal, intimată fiind Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava.

La apelul nominal au lipsit părțile.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care, instanța în considerarea dispozițiilor art. 159¹ alin. 4 Cod procedură civilă se constată competentă în soluționarea prezentei cauze și constatând că la dosar recurenta a formulat cerere prin care a solicitat să se dea eficiență disp. art. 242 alin. 2 Cod procedură civilă a rămas în pronunțare.

După deliberare,

CURTEA,

Asupra recursului de față, constată :

Prin cererea adresată Tribunalului Suceava - secția comercială, de contencios administrativ și fiscal la data de 08.02.2011 și înregistrată sub nr. reclamanta SC Bosanci a solicitat în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE SUCEAVA prin care solicită ca în baza unei hotărâri judecătorești să se dispună:

- anularea parțială a deciziei nr. 30.12.2010 a D G F P Suceava, admiterea contestației nr. 29.10.2010 pe care a formulat-o împotriva deciziei de impunere nr. 15.11.2010 a intimății - pârâte și modificarea acestei din urmă decizii;

- cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a arătat că în urma controlului efectuat la societatea reclamantă s-a stabilit de către inspectorii fiscali faptul că, în ultimii ani s-a diminuat masa impozabilă, în mod greșit, cu suma de ron, neachitându-se un impozit pe profit ^{eficient} în valoare de ron, la care s-a adăugat penalități de întârziere, în valoare de ron. S-a emis decizia de impunere pentru suma totală de ron, scadentă la data de 21.10.2010.

Pentru a stabili acest debit în sarcina reclamantei, controlul a stabilit două surse:

Înregistrarea greșită, în perioada iunie 2008 - martie 2010, a sumei de lei în contul nr. 7581 „ Venituri din despăgubiri, amenzi și penalități”, suma provenită din încasarea despăgubirilor de la diferite societăți de asigurare, despăgubiri plătite de acestea din urmă pentru repararea prejudiciilor cauzate mijloacelor de transport din parcul propriu, prin accidente de circulație. Se arată că această sumă totală a fost dedusă în mod greșit din baza de calcul a impozitului pe venit, despăgubirile fiind considerate venituri impozabile, de către controlul fiscal.

Privitor la declararea nedeductibilității veniturilor din despăgubiri a reținut că :

Potrivit prevederilor legale în vigoare, societatea reclamantă a încheiat contracte de asigurare facultativă pentru mijloacele de transport pe care le are în utilizarea în vederea realizării directe a obiectului principal de activitate - transporturi terestre de mărfuri pe sosele.

A mai arătat că primele de asigurare achitate sunt întru totul deductibile fiscal.

Dezale 165 / 2010
Dre 44 / 2010

S-a mai arătat că prin primirea indemnizației de despăgubire nu a realizat un venit impozabil ci a fost realizată o reducere a bunurilor la valoarea lor inițială care s-a depreciat ca urmare a distrugerii din accidente, iar bunurile încasate nu sunt realizate ca urmare a unei activități comerciale sau au fost generate dintr-o sursă de câștig ci ele reprezintă valoarea pierdută de bun ca urmare a producerii unei deprecieri prin accidente.

A doua sursă de creanță bugetară neachitată este calcularea și înregistrarea eronată a unor cheltuieli cu amortizarea fiscală în valoare de   ron pentru trei mijloace de transport: microbuz, Volkswagen T4, autoturism Renault Clio și o semiremorcă marca Rendes.

A mai arătat reclamanta că a calculat întru totul legal amortizarea liniară pe o perioadă de 1 an, având atât temei legal în acest demers, fiind totodată întocmite toate înscrisurile necesare pentru realizarea acestei operațiuni.

În drept a invocat prevederile art.205 și urm., art. 215 și urm. Cod procedură fiscală, art. 998 și urm. cod civil, Legea nr. 32/2000, Legea nr. 136/1995 și HG nr. 2139/2004, în dovedirea susținerilor sale a depus la dosar înscrisuri.

Pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE SUCEAVA legal citată a depus la dosarul cauzei – întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondate cu motivarea că:

Organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada iunie 2008-martie 2010, societatea a înregistrat în contul 7581 „ Venituri din despăgubiri, amenzi și penalități” suma de   lei, din care   lei în anul 2008,   lei în anul 2009 și   lei în luna martie 2010, reprezentând valoarea despăgubirilor încasate de la diverse firme de asigurări pentru daunele din accidente produse la mijloacele de transport auto proprii. Organele de control au mai reținut că agentul economic a dedus eronat aceste sume din baza de calcul a profitului impozabil, considerând că reprezintă venituri neimpozabile.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar s-au calculat accesorii în sumă de   lei, pentru perioada 26.07.2008-15.10.2010.

Susținerile reclamantei nu au putut fi reținute din următoarele motive:

Potrivit art. 19 alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri , dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. Referitor la aplicarea prev. de art. 19 din codul fiscal la pct. 12 și pct.15 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind codul fiscal, se precizează că: „ Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 cod fiscal.

La calculul profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, așa cum rezultă din normele de aplicare a codului fiscal.

Veniturile obținute de societatea reclamantă nu pot fi considerate nici venituri rezultate din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere sau venituri din recuperarea cheltuielilor pe care le-a efectuat petenta pentru obținerea acestor venituri sunt cheltuieli deductibile fiscal; mai mult societatea nu demonstrează cui documente că veniturile obținute din despăgubiri sunt venituri neimpozabile care sunt prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

Prin sentința nr.   din 23 iunie 2011 Tribunalul Suceava – secția comercială de contencios administrativ și fiscal a respins, ca nefondată, acțiunea formulată de reclamantă.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut că prin decizia nr.   din 30.12.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava – Biroul Soluționare Contestații a respins ca neîntemeiată contestația formulată de SC   SRL Bosanci împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilită de inspecția fiscală nr.   /15.10.2010 privind suma de   lei;   lei impozit

pe profit și lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit; s-a admis contestația formulată de petentă și s-a anulat decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. privind suma de lei; lei impozit pe profit și lei majorări de întârziere.

Contestatoarea a solicitat anularea parțială a deciziei nr. cu privire la impozitul pe profit cu majorările de întârziere aferente.

Inspecția fiscală a constatat că în perioada iunie 2008-martie 2010 societatea a înregistrat în contul „ Venituri din despăgubiri amenzi și penalități” suma de lei reprezentând valoarea despăgubirilor încasate de la diverse firme de asigurări pentru daunele produse la mijloacele de transport auto proprii.

Conform art. 20 din codul fiscal:

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

- a) dividendele primite de la o persoană juridică română;
- b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele favorabile de valoare rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiunilor emise pe termen lung, efectuată potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, a lichidării investițiilor financiare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;
- c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile, precum și veniturile din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere pentru care nu s-a acordat deducere;
- d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative;

De asemenea, conform pct.20 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind codul fiscal:

„Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/ sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea.”

Astfel sunt venituri neimpozabile la calculul profitului impozabil următoarele :

- dividendele primite de la o persoană juridică română;
- diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare și diferențele de valoare a investițiilor financiare pe termen lung;
- veniturile rezultate din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere;
- veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere;
- veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;
- veniturile neimpozabile prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

În raport de dispozițiile legale menționate nu s-au putut reține susținerile reclamantei care a considerat că indemnizația de despăgubire nu constituie un venit impozabil ci o reducere a bunurilor la valoarea inițială, iar sumele încasate nu sunt realizate ca urmare a unei activități comerciale, ci reprezintă valoarea pierdută ca urmare a producerii unei deprecieri prin accidente.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta SC SRL
- prin administrator criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie .

În motivarea recursului a arătat că în urma controlului efectuat s-a stabilit faptul că , în ultimii ani s-a diminuat masa impozabilă, în mod greșit, cu suma de lei, neachitându-se un impozit pe profit aferente , la care s-au adăugat penalități de întârziere.

Controlul a identificat două surse, respectiv :

- înregistrarea greșită , în perioada iunie 2008 – martie 2010 a sumelor în contul „Venituri din despăgubiri, amenzi și penalități”, sume provenite din încasarea despăgubirilor de la diferite societăți de asigurare, despăgubiri plătite de acestea din urmă pentru repararea prejudiciilor cauzate mijloacelor de transport din parcul propriu, prin accidente de circulație .

- calcularea și înregistrarea eronată a unor cheltuieli cu amortizarea fiscală pentru trei mijloace de transport, prin aceea că, în recuperarea valorii de intrare a acestora s-a utilizat regimul de amortizare liniară pe o perioadă de un an.

Neînregistrarea corectă a acestor venituri și amortizări a dus la calcularea unor penalități de întârziere , care se adaugă debitului principal.

Împotriva deciziei de impunere a formulat contestația care a fost admisă, în parte, înlăturându-se din conținutul deciziei de impunere sumele datorate cu titlu de impozit pe profit și majorări de întârziere.

Ceea ce nu a interpretat corect organul de control este faptul că îndemnizațiile de despăgubire încasate de la asiguratorii nu sunt venituri impozabile ci ele nu sunt decât una dintre modalitățile de reparare a unui prejudiciu . Valoarea bunului fiind diminuat prin producerea pagubei, îndemnizația de asigurare nu face decât să reducă bunul la valoarea inițială indiferent prin modul prin care este acordată.

Prin primirea îndemnizației de despăgubire nu a realizat nici un venit impozabil ci a fost realizată o reducere a bunurilor la valoarea lor inițială care s-a depreciat ca urmare a distrugerii din accidente, sumele încasate nu sunt realizate ca urmare a unei activități comerciale, ele reprezentând valoarea pierdută de bun ca urmare a producerii unei deprecieri prin accidente .

În ceea ce privește calcularea amortizării liniare pe o perioadă de 1 ani, aceasta s-a făcut legal în temeiul legii, fiind întocmite toate înscrisurile necesare.

Examinând recursul , Curtea îl apreciază ca întemeiat pentru cele ce urmează:

Prin Decizia de impunere nr.   dir   s-au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale în valoare de   lei reprezentând impozit pe profit și penalități de întârziere .

Curtea apreciază nelegal actul analizat doar în ceea ce privește suma de   lei (impozit pe profit și accesorii în sumă de   lei aferente acestuia).

Astfel, organele de inspecție fiscală au constat că, în perioada iunie 2008 – martie 2010, societatea a înregistrat în contul 7581 „Venituri din despăgubiri, amenzi și penalități” suma de   lei, din care   lei în anul 2008,   lei în anul 2009 și   lei în luna martie 2010, reprezentând valoarea despăgubirilor încasate de la diverse firme de asigurări (etc.) pentru daunele din accidente produse la mijloacele de transport auto proprii.

Organele fiscale precizează că agentul economic a dedus eronat aceste sume din baza de calcul a profitului impozabil, considerând că reprezintă venituri neimpozabile.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că veniturile menționate mai sus constituie venituri impozabile la calculul profitului impozabil și impozitul pe profit, nefiind incluse în categoria veniturilor neimpozabile reglementate de art. 20 lit.a) – e) din Codul fiscal.

Astfel, s-a reîntregit profitul impozabil cu suma de   lei și s-a recalculat impozitul pe profit, rezultând o diferență suplimentară de plată în sumă de   lei .

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar s-au calculat accesorii în sumă de   lei pentru perioada 26.07.2008 – 15.10.2010.

Curtea reține aceste constatări ca nelegale întrucât astfel cum în mod judicios s-a apărat petenta, prin primirea îndemnizației de despăgubire nu s-a realizat un venit impozabil ci a fost realizată o readucere a bunurilor la valoarea pe care o aveau anterior distrugerii cauzate prin accidente .

Concluzionând, cum îndemnizațiile de despăgubire încasate de la asiguratorii nu intră în categoria veniturilor impozabile, reprezentând în mod evident un mijloc de reparare a prejudiciului, în mod greșit organul fiscal a reținut în sarcina că recurenta datorează sumele de   lei impozit pe profit și accesorii în sumă de   lei .

În ceea ce privește criticile ce vizează calcularea și înregistrarea unor cheltuieli cu amortizarea fiscală (în valoare de ...) pentru mijloacele de transport (...), și o semiremorcă marca ..., curtea reține că din documentele existente la dosarul contestației rezultă că societatea a achiziționat trei mijloace de transport, respectiv o autoutilitară N.1 – ... (an fabricație 1995 și 180.000 km parcurși) la data de 8.12.2008, un autoturism ... (an fabricație 1992 și 170.000 km parcurși) la data de 25.11.2008 și primită pe 1.12.2008 și o semiremorcă ... (an fabricație 2003) la data de 18.12.2009.

Așa cum rezultă din elementele de mai sus mijloacele fixe achiziționate nu erau noi, ci erau utilizate (rulate).

Societatea a anexat la contestația formulată copii după Rapoartele de evaluare din datele de 15.01.2009 și din 18.12.2009 emise de către SC ... SRL pentru autoutilitara N.1 - ... pentru autoturismul Renault Clio ... și pentru semiremorca Render. ... toate fiind vizate de Asociația Națională a Evaluatorilor din România – expert evaluator întreprinderi ... din care rezultă că mijloacele fixe în cauză au fost evaluate la o durată de utilizare rămasă de 1 an.

Așadar, în mod corect organul fiscal a admis doar parțial contestația cu privire ș la acest aspect, respectiv în limitele sumei de ... lei.

Incidente în cauză sunt prevederile art. 21, 24 Cod fiscal (fila 12 dosar fond).

Se va face aplicarea art.216 Cod procedură fiscală.

Pentru cele arătate mai sus, Curtea, în baza disp. art. 304 pct. 9, rap. la art. 312 Cod procedură civilă, va admite recursul, va modifica în parte acțiunea, admitând în parte acțiunea și anulând în parte decizia de impunere .

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII,

DECIDE :

Admite recursul formulat de reclamanta SC ... SRL – prin administrator ... împotriva sentinței nr. ... din 23 iunie 2011 pronunțată de Tribunalul Suceava – secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, intimată fiind **Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava** .

Modifică – în parte – sentința nr. ... a Tribunalului Suceava – secția comercială, de contencios administrativ și fiscal .

Admite, în parte – acțiunea .

Anulează – în parte – Decizia nr. ... a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Suceava – Biroul soluționări și contestații .

Admite – în parte – contestația .

Anulează – în parte – Decizia de impunere nr. ... și a Raportului de inspecție fiscală numai cu privire la suma de ... lei impozit pe profit și accesorii (venituri din despăgubiri) .

Menține celelalte dispoziții ale deciziei de impunere .

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 noiembrie 2011.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red.S.A.
Tehno.T.V.
2 ex./8.12.2011

229